

Kommende krav til bygningers klimapåvirkning er for uambitiøse, mener ekspert: »Vi har ikke budget til det på den planetære konto«

Byggebranchen i Danmark står for 30 procent af landets CO2-udledning og ca. 40 procent af landets samlede affaldsmængde. Hvis byggebranchen skal forbedres betydeligt kræver det et byggestop, udtaler ekspert.

Af Emil Hollmann, Andreas Horskjær og Andrea Humphries

D. 1 juli træder nye skærpede krav til CO2e-afrapportering i byggebranchen i kraft.

Aftalen om kravene er indgået mellem regeringen og SF, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten og Alternativet.

Kravene skal sænke den gennemsnitlige grænseværdi for CO2e-udledningen pr. kvadratmeter til 7,1 kg CO2 i 2025, 6,4 kg i 2027 og 5,8 kg i 2029.

Nicolai Bo Andersen, professor og leder af Det Kongelige Akademis forskningscenter for Bæredygtig Bygningskultur, mener, at kravene til CO2e-grænseværdier er for uambitiøse.

»Det, der er brug for, er jo ikke bare at gøre det en lille smule bedre. Den grænseværdi burde være nede på halvanden, hvis det skulle give mening,«

forklarer han.

Intet af det vi bygger i dag kan kaldes bæredygtigt

Ifølge Andersen er der en tendens til, at alle efterhånden kalder sig bæredygtige eller mener, de laver noget, der er bæredygtigt. Og han peger på, at »intet af det vi bygger i dag kan kaldes bæredygtigt.«

Professoren forstår bæredygtighed som balance i et system. Men når 6 ud af 9 af de planetære grænser allerede er overskredet, bliver det tydeligt, at vi endnu ikke har mulighed for at leve bæredygtigt. Han understreger, at vi er nødt til at regenerere systemet for at komme tilbage i balance, så det på længere sigt kan kaldes bæredygtigt igen.



Foto: Andrea Humphries. Fra besøg på Grobund Højskole, som vi besøgte i forlængelse af denne historie

En branche med en langsom omstillingsevne

Mads Okking, udviklingskonsulent i Dansk Håndværk, mener heller ikke, at omstillingen går hurtigt nok.

»Vi er virkelig langsomme til at omstille os i branchen - vi kunne have taget tyren ved hornene for mange år siden,«

forklarer han med henvisning til Brundtland-rapporten fra 1987. Rapporten fra FN satte for første gang fokus på bæredygtig udvikling.

Okking er enig i Andersens kritik. Til gengæld fremhæver han også et positivt aspekt ved aftalen.

»Det gode ved aftalen er, at man har differentieret mellem forskellige bygningstyper. Engang var kravene til en tilbygning det samme, som hvis du skulle bygge et supersygehus. Det er jo helt skørt. Det har man lavet om nu,«

udtaler han.